

³³ מדות שהתורה נדרשת בהן, וכמروم גם בהמשך
הפסוק "אני לדודי ודודי לי (ר'ת אללו) הרועה
³⁴ בershonim", "א"ת שושנים אלא שונים בתורה"²⁰.
³⁵ וכיודע שבר"ח אלול מתחילה ארבעים יום שעלה
משה רבינו להר לקבל לוחות אהרוןות²¹.

ועפ"ז איןנו מובן: מהי שיקותה של העבודה
דוחודש אלול (הוספה בתפלה ובלימוד התורה)
ל"שדה"?!

ה. ויוון בתקדים ביאור העניין ד"שדה" בעבודת
האדם :
41 "שדה" (כפשותה) – היא "ארץ ממנה יצא
42 להם"²², המקומ שבו נעשית העבודה הקשורה עם
43 סידורא דפת²³ – "הזרע והחורש וכו'"²⁴,
44 ובכלות יותר – העבודה בענייני העולם ("שדה"),
45 שעובדין דחול, שנכללים באבות מלאכות ארבעים
46 חסר את²⁴ האסורים בשבת).

וביאור העניין בעבודת האדם לקונו – בהקדמים
הודיעוק בלשון המשנה "אבות מלאכות ארבעים חסר
אהחת", דילכורה אינו מובן²⁵ : (א) כיוון ש"אבות
מלאכות . . . נגדר מלאכה מלאכתו ומלאכת
שבתורה"²⁶, ובתורה נאמר ארבעים פעמים מלאכה
למה נאסרו בשבת רק ל"ט מלאכות, "ארבעים
חזרד אהחת"? (ב) למה מאריך התנא לכתוב
ארבעים חסר אהחת, ואינו כותב בקיצור (כלשון
המשנה בכלל דקירה היא) "שלושים וחמש"²⁷ ? !
והביאור בזה:

זהביהור בזה:

⁵⁹ בשבת נאסרו רק ל"ט מלאכות, מלאכות דעובדין דחול ("מלאכתך"), אבל יש מלאכה אחת ⁶⁰

(20) ראה שבת ל, ב. זהר ח"ב כ, ב. עדר, א. לקו"ת שם לב. ד. לג, ד.

(21) פרשׂי תשא לא, יא. י"א בא' דר"ח אלול עליה מה שלהר
 פרקי דר"א פמ"ז. הובא בטרור או"ח ר"ס תקפא), וו"א בשני
 דר"ח (הובא בסדר הדורות ד"א תמח'). וראה מג"א או"ח
 סתkap"א סק"ב. הוספות לשו"ע אדאה"ז להר"ג מדבראוונה
 סתkap"א בקונטרא אחרון.

א) איזוב כח, ה.

שבת עד, ב. (23)

24) משנה שם עג, א.

(25) בהבא ל�מן – ר

(25) בהבא ל�מן – ראה ד"ה אבות מלוכות תר"ל (ס"ה מ' תר"ל ע' ורמב ואליך רמת ואילך). ד"ה ויקח ה"א תרל"א. ד"ה הנ"ל בסה"מ עטרת"ה ע' לח ואילך. תרחה"ץ ע' עז ואילך.

(26) שבת מט, ב.

(27) כפי שמצוינו בגמרא (שבת ע, א. צז, ב) "דברים הדברים אלה הדברים, אלו שלושים ותשע מלאות שנאמרו למשה מסיני".

1   אלא שבבו לשרה אינו יושב על כסא מלכותו
2   בכתר מלכות, ומוקף ע"י שרוין ועבדיו כו' כמו
3   בהיכל מלכותו¹⁴, אלא באופן ש"רשאיין כל מי
4   שרוצה לצאת להקביל פניו כו"¹⁵.

— ועפ"ז מתחזקת עוד יותר תמייהה הנ"ל
שהענין דמלך בשדה הוא משל המבואר עניינו של
חודש אלול, שבו מוגרש סדר העבודה באופן
ד' אמי לדודו (ואח"כ "ודודי ליל").

ג. והנה, התירוץ הפשטן על השאלה הנ"ל, 9
10 הוא, שהתגלות המלך בשדה (גילוי י"ג מדיה"ר
11 שבchodש אלול) היא רק נתינותו לעבודה בחודש
12 אלול באופן ד"אני לדודי"¹⁶, כי כדי שתוכל להיות
13 עבודה האדם באופן דאתערותא דלחתא ("אני
14 לדודי"), יש צורך בנתינת-כח מלמעלה, ובפרט
15 בונגע לאנשי השדה, שליהוותם בדרך נמוכה
16 ביוטר זוקרים יותר לננתינת-כח מלמעלה לעובדה
ד"אווי לדודי"¹⁷.

אבל, מדיוק לשונו של ריבינו הוזקן "יוצאי
אנשי העיר .. בשדה" (שגם אנשי העיר יוצאים
לשדה), משמע, שההגשת העניין דמלך בשדה היא
(לא רק נתינכתה לעבודה ד'אני לדורי) גם
להנמצאים בשדה, אלא) גם ביחס לעבודה בחודש
אלול, הינו, שהעבדודה בחודש אלול (כשהמלך
בשדה) היא בשדה, ויתירה מזה, שייציאת המלך לשדה
(גילוי מלמעלה למטה) היא בשבייל העבודה בשדה
(עבדות המטה). כדברם.

ד. ומהذا באה שאלת נספפת בנוגע לתוכן העבודה בחודש אלול – כשה' מלך בשדה':
chodosh alul hoa chodesh rahamim, shvo mosifim
ביתר שאת וביתר עוז בעבודת התפללה שענינה
רחמים¹⁸, וכן בלימוד התורה, כדיועג מדות
הרחמים (המאירות בחודש אלול) גם בנגד יג' 27
28 29 30 31 32

14) שלכן אין נכנים כי אם ברשות, ואף גם זאת המוחברים שבעת ויחידי הוליה" (לכונם שם).

(15) וודגמותו במשל – שהגilio דיאג מדרה'ר שלמעלה ממדידה והגבלה, שלכן, "אין חזרות ריקון" (ר"ה יז, ב), המש ומתגללה גם בשדה.

16) ראה לקו"ת פ' ראה כה, ב'-ג. שם לג, ג.
 17) ראה גם ד"ה אני לדודי תשכ"ו (סה"מ מלוקט ח"ד ע' סוף).

(18) ראה ברכות כ, ב: "תפלה . . רחמי נינהו".

(19) פָעַח שער עולם העשיי פ"ז. לקרוית פ' ראה לג. ד.
ואהית פ' ראה ע' תשפה. ועוד.